

Masakra w Langwedocji

11/12/2010 16:17 by Magdalena Struska

Masakra w Langwedocji

Nad Lwią zatoką w kierunku północ-zach, począwszy od Marsylii rozciąga się stara prowincja Langwedocji.

Langwedocja w XIII w. mimo, że stanowiła część Francji, to jednak politycznie była niezależnym regionem-księstwem, którego kultura, język, rządy i instytucje wiące się z Hiszpaniami - królestwami: Aragonii, Kastylii i Leonu nie różniły się od francuskiej.

Księżstwem tym rządziły szlacheckie rody, z których największą rolę odgrywali hrabiowie Tuluzy oraz potężny dom Trencavelów.

W granicach Księstwa rozkwitała kultura o najwyższym stopniu rozwoju w całym średnio-wczesnym chrześcijańskim świecie z wyjątkiem Cesarstwa Bizantyjskiego, które do wczesnej Langwedocji przypominała pod wieloma względami.

Obszar ten był bardzo prężny gospodarczo, bogaty i handlowo stabilny.

W przeciwieństwie do reszty Europy wielkim szacunkiem cieszyła się tu nauka.

W Księstwie działało szereg uczelni, w których nauczano literatury, śławiono poezję, matematyki, dyscyplin umysłowych, języków klasycznych- studiowano arabski, grecki, hebrajski, kwitła filozofia.

W Narbonne i Lunel powstały szkoły nauczające starodawną ezoteryczną tradycję żydowską- Kabałę.

Większość tutejszej arystokracji była wszechstronnie wykształcona, a przede wszystkim umiała pisać i czytać, podczas gdy większość arystokratów pozostałej części Europy nie potrafiła nawet się podpisać.

Langwedocja w owym czasie osiągnęła tak wysoki rozwój kulturalny jakiego Europa nie ujrzała ponownie, aż do okresu Renesansu i w odróżnieniu od fanatycznej Europy obowiązywała tu cywilizowana zasada: tolerancji religijnej, gdzie tak i rozwijała się herezja średnio-wiecznego chrześcijaństwa.

Doktryna Katarów

Katarzy (gr. Katharis - czysty) byli ludźmi bardzo uduchowionymi wierzyli, że duch jest czysty, a świat fizyczny został skażony.

Katarzy wyznawali doktrynę o reinkarnacji i uznawali święty pierwiastek w religii.

W katarskich zborach byli kaznodzieje i nauczyciele obojga płci zwano ich parfait "czyli doskonali.

W praktyce Katarzy głosili kazania bez zezwolenia wywołania księży, bez bogato dekorowanych kościołów jak w Kościele katolickim zazwyczaj byli prostymi nonkonformistami. Swe obrzędy Kościół nabożeństwa odprawiali zazwyczaj na ciele natury, praktykowali także medytację.

Prowadzili życie pełne wyjątkowej pobożności i prostoty, stosowali regulację urodzeń oraz surowo przestrzegali zakazu stosunków homoseksualnych.

Byli wegetarianami, z dozwoleniem spożywania ryb.

Odrzucali Kościół katolicki odmawiając racji bytu wszelkim hierarchiom kościelnym oraz wyświęconym pośród nich miadzy czowiekiem a Bogiem.

W miejsce "żwiary" pojmowanej z "drugiej ręki" wprowadzili indywidualne, poznanie i przeżycie o charakterze mistycznym "religijnym jako doświadczenie osobiste.

Takie doświadczenie nosiło nazwę z gr. gnosis - co oznaczało poznanie.

Gnosis dla Katarów było wartością nadrzędną, eliminującą pośród nich na drodze do poznania Boga.

Katarzy byli dualistami, wierzyli nie w jednego Boga lecz w dwóch "jeden z nich był to bóg miłości- w

bezielesnej formie, ¼rd³em czystego ducha nie skalany materi±.

Uwa¿ali, ¿e ca³y ¶wiat materialny pochodzi od boga z³ego- boga zbuntowanego.

Odrzucali sakramenty takie jak chrzest i komunie ¶w.

Rzym œ“ Roma op³ywaj±cy w bogactwa i zbytki by³ dla Katarów uciele¶nieniem panowania œ“boga z³a na ziemi.

Katarzy zagro¿eniem dla Ko¶cio³a katolickiego ?

Ich gnostyczna doktryna i przekonania pozosta³y nieortodoksyjne w por³wnaniu z pogl±dami Rzymu.

W tym regionie Ko¶cio³³ rzymski nie cieszy³ si³a autorytetem, kt³ry wynika³ mi³dzy innymi z powodu upadku moralnego kleru.

Katarami w wi³kszo¶ci byli ludzie, kt³rzy znale¼li ucieczk³ od ortodoksyjnego katolicyzmu- surowo¶ci pokut, bezpodstawnych dogmat³w, ci³g³ych przejaw³w dominacji Ko¶cio³a rzymskiego oraz wytchnienie od nie maj±cych ko±ca dziesi³cin.

Kataryzm nie tylko opanowa³ tereny Langwedocji ale i wi³kszo¶¶ s±siednich prowincji w tak du¿ym stopniu, ¿e zacz±³ wypiera¶ katolicyzm.

W mniemaniu najwy¿szych w³adz ko¶cielnych ca³a Langwedocja œ¿zara¿ona by³a herezj± albige±sk±œ.

Z tego powodu w roku 1145 do Langwedocji wys³ano ¶wi³tego Bernarda, kt³ry mia³ g³osi¶ kazania przeciwko herezykom.

Gdy ju¿ przyby³ na miejsce okaza³o si³a, ¿e bardziej ni¿ herezja przerazi³ ¶w. Bernarda upadek moralny jego w³asnego Ko¶cio³a.

Heretycy, za¶ wywarli na nim bardzo korzystne wra¿enie co dobitnie wyrazi³ w swoich s³owach:

œ¿ Æadne kazania nie s± bardziej chrze¶cija±skie ni¿ ich -stwierdzi³-a ich obyczaje s± czysteœ.

Czego obawia³ si³a Papie¿ ?

Dlaczego dokonano tych wszystkich zniszcze± i spustosze±?

¶ Lecz strach Papie¿a przed Katarami wynika³ zupe³nie z czego innego bowiem powiadano o nich ¿e s± straznikami wielkiego ¶wi³tego Skarbu zwi±zanego ze staro¿ytn± i fantastyczn± wiedz±.

To w³a¶nie w Langwedocji w VIIIw powsta³o ¿ydowskie Kr³lestwo Septymanii i tam kultywowana by³a stara tradycja Êazarza (Szymona Gorliwego) zar³wno Katarzy podobnie te¿ i templariusze wykazywali niezwyk± tolerancj³ wobec kultur islamskiej i ¿ydowskiej.

Przestrzegali te¿ zasady r³wno¶ci p³ci i szczeg³nie za to prze¶ladowa³a ich papieska inkwizycja.(Formalnie utworzona w 1233)r.

Spogl±daj±cc w przesz³o¶¶ kult Katarski by³ najmniej gro¼ny spo¶ród innych sekt Europy.

¶ A mimo tego papie¿ skierowa³ swe armie na ten lud pod pretekstem ¶w, misji by dokona¶ czystek.

Papieski edykt unicestwiaj±cy mia³ g³³bszy wyd¼wi³k odni³s³ si³a bowiem nie tylko do Katarów r³wnie¿ do os³b ich wspieraj±cych oraz zwyk³ych ludzi, kt³rzy zamieszkiwali te tereny.

Końciła się znalazł wreszcie pretekst 14.01.1208 roku zamordowano w Langwedocji jednego z papieskich legatów (prawdopodobnie zabójcy nie mieli nic wspólnego z Katrami).

W roku 1208 papież Innocenty III upomniał mieszkańców Langwedocji, że ich zachowanie nie jest chrześcijańskie

Rok później pod władzą Szymona de Montfort papieska armia licząca 30 000 żołnierzy wkroczyła na tereny Langwedocji.

Papież ogłosił Krucjatę

Mimo, iż szaty papieskiego wojska zdobił czerwony krzyż ich celem było zniszczyć ascetyczną sektę Katarów (tzw. czystych) ; którzy według Króla Francji Filipa II i jego popiecznika papieża byli heretykami.

W tej sprawie wspomagał papieża fanatyk z Hiszpanii Dominik Guzman, którego tak dalece przepełniła nienawiść i wściekłość do herezji, że w roku 1216 założył zakon zwany dominikańskim. A ci z kolei w roku 1233 stworzyli niechlubną instytucję zwaną „Wiata Inkwizycji”.

W roku 1218 podczas oblężenia Tuluzy zginął Szymon de Montfort nadzorujący militarne działania z ramienia Papieża.

Masakra pochłonęła dziesiątki tysięcy ofiar i trwała ponad 35 lat.

Ludobójstwo z polecenia Papieża dotknęło nie tylko samych Katarów ale wielu ludzi ich wspomagających lub choćby zamieszkujących tereny Langwedocji.

Nakazano cofnąć wszelką pomoc i poparcie dla wydziałów, których rżnięto wymordowano.

Do roku 1243 najeźdźcy zdobyli niemal wszystkie twierdze i punkty oporu, wybito ludność miast i wiosek, w samym tylko miasteczku Beziers cyfrowo wycięto w pień co najmniej 15 tysięcy mężczyzn, kobiet i Dzieci. Wiele osób wymordowano w sanktuarium Końcio.

Fanatyzm i okrucieństwo Watykanu zilustrował przytoczone wówczas słowa wysłannika papieża Innocentego III Cyt.: „Pewien oficer zapytał wysłannika papieża jak odróżnić heretyków od wyznawców prawdziwej wiary, usłyszał „Zabijcie wszystkich Bóg rozpozna swoich”

Masakra w Langwedocji zwana rżnięto Krucjatę przeciwko Albigenom- ponoć od pobliskiego miasta Albi.

Albi to odmiana staro-europejskiego słowa ylbi (elf iński).

Należy tutaj wspomnieć, że Katarzy nazywali mesjanistkę sangreal „Albi gens” co oznaczało „Ród Elfów”.

Krucjata była tym okrutniejsza, że do niej nawoływał sam papież, nagrodził za udział w niej był odpust zupełny, miejsce w raju, oraz wszystkie sprawy jakie udało się zabrać.

Kulminacyjny punkt Rzezi w Langwedocji dopełniła się w twierdzy Montsegur gdy w roku 1244 ponad 200 zakonników przywiązano do stosów i spalono żywcem. Wszystko to papieska armia czyniła na rozkaz Papieża, którzy uważała, że czyni w imię Boga.

Samo zdobycie cytadeli zajęło ponad 10 miesięcy.

Oblegających było ponad 10 000 tys, usiłowali oni otoczyć górami i odciąć obrońców od pomocy i zaopiekowaniem.

Jednak udawało się wspomaganym Montegur dostarczać zaopatrzenie na ich przetrwanie i obronę twierdzy.

Na trzy miesiące przed upadkiem Montegur w miesiącu styczniu 1244 roku udało się uciec z niej dwóm
• Doskonalym •- według relacji wiarygodnych świadków zabrali oni ze sobą głównie czarna i biała tkanina, majątki
Katarów w postaci monet, srebra i żółta.

Skarby najpierw przetransportowano do górskiej pieczary, a następnie do jakiegoś Zamku warownego, po czym zaginęły po nich śladem..

W dniu 1 Marca 1244 roku skapitulowała Twierdza Montsegur.

W tym czasie obrońcy liczyli około 400 osób- w tym około 150-200 • Doskonalych • resztę stanowili
giermkowie, rycerze, żołnierze oraz ich rodziny.

Najbardziej przedłożyli im zadziwiająco łagodne warunki kapitulacji-zgodnie na opuszczenie twierdzy z
całym dobytkiem, lekką pokutą, darowanie dotychczasowych zbrodni.

Był to nadzwyczaj wyrafinowany i podstawny plan Watykan bowiem podejrzewał (z legend, ze syczenia), że w
Twierdzy ukryto coś ważnego, co by zatrzymało podwaliny Kościoła Rzymskiego.

Aby rozważyć warunki obrońcy cytadeli założyli dwutygodniowego rozejmu z zaprzestaniem działań
wojennych na co napastnicy wyrazili zgodę, natomiast w zamian za to obrońcy dobrowolnie zaproponowali
zakładników. Uzgodniono również, że jakkolwiek próba ucieczki z fortecy zakończy się straceniem
zakładników.

W dniu 15 marca 1244 roku wygasł rozejm.

Następnego dnia o świcie ponad dwustu • Doskonalych • został brutalnie wywleczonych z Twierdzy.
Aden z nich nie wyparł się swej wiary.

Wzniesiono jeden stos u podnóża góry i spalono żywcem wszystkich razem.

Pozostali uwięzieni w murach Montsegur musieli na to patrzeć!

Pomimo, tak ogromnego ryzyka udało się obrońcom udać się ukryć w fortecy • Czterech Doskonalych •,
którzy w nocy z 16 na 17 marca 1244 roku w towarzystwie przewodnika dokonali ucieczki.

Zeszli zachodni pionowcami, zawieszeni na linach opuszczają się na kańdym z uskoków ponad 100
metrów.

Pytanie: Co chcieli osiągnąć! tak ryzykowną i śmiertelną ucieczką? Która stanowiła wielkie zagrożenie dla
życia pozostałej w twierdzy załogi i zakładników.

Podanie głosi, że czterech uciekinierzy z Twierdzy Montegur zabrali ze sobą • niezwykły • skarb Katarów.
Nie mogło to być żółto ani kosztowności bo zostały wyniesione trzy miesiące wcześniej.

•
•
•
• Wskazówka; na jeden dzień przed wygaśnięciem rozejmu dnia 14 marca 1244 roku w Montsegur odbyło się
jakieś spotkanie.

Pytanie: Czy w skarb wyniesiony w nocy z 16-17 był niebezpieczny dla spotkania w dniu 14 marca? I dlaczego nie
wyniesiono go wcześniej?

Czy był to dowód na to że Jezus przeżył ukrzyżowanie?

Czy jakaś relikwia była manuskryptem ?

Watykan

<http://watykan.andrzejstruski.com>

W kaŹdym bÅdÅ¼ razie byÅ³o to coÅ¶ tak bardzo waŹnego, co zmieniÅ³o by caÅ³kowicie punkt widzenia ludzi i zniszczyÅ³o by podwaliny Rzymskiego KoÅ¶cioÅ³a Katolickiego.

Punkt Zapalny

Wiarygodne Å¼rÅ³dÅ³a donoszÅ±, Å¼e Katarzy mieli zwiÅ±zki ze szczegÅ³lnÅ± staroÅ¼ytnÅ± wiedzÅ± i Å¼e przechowywali niewyczerpalny skarb, ktÅ³ry siÅ³ga dalej niÅ¼ korzenie chrzeÅ¶cijaÅ±stwa doprowadziÅ³ Rzym do jednego wniosku:

Tablice Åwiadectwa, Arka ,rÅ³kopy jerozolimskie, albo dowÅ³d na to, Å¼e Jezus przeÅ¼yÅ³ ukrzyŹowanie, Å¼e Maria Magdalena byÅ³a matkÅ± dzieci Jezusa, a rÅ³d desposynii nie wyginÅ± i Å¼yje - muszÅ± byÅ¶ ukryte w Langwedocji.

Cyt. â€”To wystarczyÅ³o do zniszczenia fundamentalnych koncepcji ortodoksyjnego KoÅ¶cioÅ³a rzymskiego. Å Zdesperowany i fanatyczny reŹim widziaÅ³ tylko jedno rozwÅ±zanie -padÅ³y wiÅ³c sÅ³owa :

"ZABIÅ¶ ICH WSZYSTKICH! â€” Å

ZebraÅ³a i opracowaÅ³a na podstawie Å¼rÅ³deÅ³ {bibliografia poniÅ¼ej}.

ZbiorÅ³ w Å³asnych i Å¼rÅ³deÅ³ internetowych [zdj.] Magdalena Struska.

Å© **Magdalena Struska** PowyÅ¼szy tekst jest tekstem autorskim.

Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodÅ± autora tekstu.

cytaty zaciÅ³niete z bloodline of the holy grail - wyd.amber oraz the Holy Blood and the HolyGrail wyd.ksiÅ¼ka i Wiedza Å